

Persbericht juli 2017

MUSEUMS VLEDDER: OOK DE TUIN IS BELANGRIJK

Een museum is méér dan zijn collecties en exposities. Ook de buitenkant heeft zorg en aandacht nodig. Bij Museums Vledder werd Ane Zwerver 10 jaar geleden benaderd door oprichter/eigenaar Henk Plenter, die vroeg of hij wat voor de museums wilde doen, en waar zijn belangstelling lag. Ane was daar stellig in: zijn belangstelling was en is voor de planten en struiken in de tuin, en hij ging aan de slag.

In de afgelopen jaren de tuingroep uitgebreid met Martijn Baars, Henk Bergsma en Klaas Jan ten Have, en in die samenstelling zijn ze nog steeds actief. Ze noemen zichzelf de Tuunkroepers.

De Tuunkroepers

De naam Tuunkroepers is bedacht door Abel Darwinkel van het "Huis van de Taol" in Beilen. De mannen in het groen zijn dus de "kruipers door de tuin". Maar het Drentse woord Tuunkroeper betekent ook... het winterkoninkje. Veel mensen herkennen dit prachtige vogeltje niet, maar de tuinploeg van Museums Vledder heeft het prominent op de rugzijde van hun werkkleding staan. Op de borstzijde van hun poloshirt prijkt het logo van Museums Vledder en de afbeelding van Botero. De Tuunkroepers zijn dankbaar voor de mooie outfit, waarvoor het opdrukwerk belangeloos is verricht door een docent en een scholier van de praktijkschool De Venen in Drachten.

De 'opdracht' aan de Tuunkroepers is: houd de museumtuinen mooi en schoon. Daartoe wordt geschoffeld, geharkt, gesnoeid, blad geruimd, onkruid bestreden (met schoonmaakazijn, Roundup is niet toegestaan!) en af en toe wordt de vijver opgeschoond. Deze werkzaamheden zijn natuurlijk afhankelijk van het seizoen en het weer. Iedere vrijdagmiddag is er "werkoverleg" en wordt afgesproken wat er zal worden gedaan.

Ane Zwever heeft nog steeds veel plezier in zijn vrijwilligerswerk en kan het nog steeds goed aan. "Voor 'ouderen' zijn er twee pauzes (thee/koffie) en boven de 25 graden wordt er op ijs getrakteerd", vertelt hij met een knipoog, "dit zijn ongeschreven regels om bureaucratie te voorkomen! Er wordt ook af en toe in de tuin gewerkt als iemand zich thuis verveelt of door moeder de vrouw om boodschappen dreigt te worden gestuurd".

Tot slot vertelt Ane dat de tuinploeg best wat uitbreiding kan gebruiken. En daarbij benadrukt hij dat uit het oogpunt van emancipatie de huidige samenstelling misschien iets te eenzijdig is. De Tuunkroepers roepen daarom nadrukkelijk ook vrouwelijke kandidaten op de tuingroep te komen versterken. De secundaire arbeidsvoorwaarden zijn er helemaal op ingericht!